

[Landbrugsministeren.]

hvert fald gammel, og den var også god, indtil partiet venstre fik for megen indflydelse på, hvordan den skulle udformes. Efter at vi fik ordningen lavet om til en rentesikringsordning, har det vist sig, at interessen har været jævnt nedadgående.

Det er helt rigtigt, som hr. Svend Haaugaard siger, at det er en ordning, som har betydet meget, og vi, der er valgt i landdistrikter, ved, at denne lov har haft vældig betydning i en tid, hvor der virkelig var et, skal vi sige landarbejderproletariat, i hvert fald en stor flok landarbejdere, som havde meget begrænsede økonomiske muligheder for selv at skaffe sig en sådan bolig. Det er vel imidlertid den almindelige opfattelse, at også arbejdere, der arbejder ved landbruget i dag, har fået kår, der kan sammenlignes med dem, andre arbejdere har, og derfor render vi gang på gang ind i det problem, at man ikke kan forstå, at disse boliger ikke kan afhændes til andre arbejdere, som ikke tjener flere penge, og som ikke har bedre vilkår, men som bare ikke opfylder lovens krav om, at det skal være arbejdere, der har en vis tilknytning til landbrugserhvervet.

Efterspørgslen er, som det er påpeget af forskellige af ordførerne her, blevet så lille, at det ikke kan anses for forsvarligt at opretholde et ret omfattende administrationsapparat med hensyn til disse boliger. Ejerskifterne er meget vanskelige. Der er vel ikke nogen, der har været medlemmer af folketinget bare i ganske få år og har tilknytning til landdistrikter, der ikke har haft en lang række henvendelser fra folk med disse boliger, som ikke har kunnet finde en kvalificeret køber, og som heller ikke har kunnet frigøre sig fra de forpligtelser, der ligger på en sådan landarbejderbolig.

Jeg tror ydermere, man kan tilføje, at hvis man førte et effektivt tilsyn med, om de folk, der nu bor i disse boliger, stadig opfyldte de krav, loven stiller, ville man se, at i en række tilfælde, var det nok ikke helt tilfældet.

Hr. Maigaards bemærkninger om folk i små kår kan jeg altså ikke sådan uden videre være enig i, fordi jeg tror ikke, man skal gå ud fra, at folk i landarbejderboliger og folk, der får landarbejderboliger i dag, ubetinget kan betragtes som folk i små kår, i hvert fald ikke set i sammenligning med an-

dre arbejdere på de egne, det her drejer sig om.

Hr. Fuglsang peger på, at når tilgangen hertil har være ringere end måske ønskeligt, så kunne det være, fordi man har sat for snævre grænser med hensyn til indretning osv. Det tror jeg ikke rigtig på, for hvis man virkelig har set de sidst opførte, moderne landarbejderboliger, så svarer de efter min opfattelse ganske godt til en almindelig, moderne boligstandard, sådan som den findes i andre byggerier. Jeg tror simpelt hen, at det er, fordi klientelet til disse arbejderboliger er blevet væsentligt mindre, end det har været i tidligere tider, da der var en stor udnyttelse af loven, og da man også havde meget bedre vilkår med hensyn til at få lån osv. til en meget begrænset rente.

Man kan selvfølgelig ikke nægte, at der kan opstå spekulation også med landarbejderboliger. På den anden side er restriktionerne for dem, der bor i boligerne i dag, så skrappe, at det er meget besværligt for dem overhovedet at flytte fra boligen og få den afhændet til en anden kvalificeret køber. Derfor tror jeg nok, man må erkende, at nogle af restriktionerne ikke længere er nødvendige, og mod at man betaler tilbage noget af den fordel, man har haft, kan man altså nu frigøre sig for de forpligtelser, der ligger på boligerne, og har derfor mulighed for at sælge dem; det kan være ved dødsfald, og det kan være ved fraflytning af mange andre grunde, at man ønsker at afhænde en sådan arbejderbolig.

Jeg er selvfølgelig indforstået med, at der kan være problemer, som man ønsker at studere nærmere i udvalget, og skal give tilsagn om, at jeg selvfølgelig vil være udvalget behjælpelig med de oplysninger, man måtte ønske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.